

SYLWESTER DUDZIAK (1907-1987)

Urodził się 13 grudnia 1907 roku w Wanne (Niemcy). Był synem Antoniego i Stanisławy z domu Balcerowiak. Uczęszczał do ośmioklasowej Szkoły Powszechnej im. św. Wawrzyńca w Wanne. W sierpniu 1914 roku ojciec został zmobilizowany do armii niemieckiej i poległ 9 maja 1915 roku pod Loretto. We wrześniu tegoż roku rodzina powróciła z Niemiec do Stankowa. W 1920 roku ukończył szkołę powszechną i pomagał matce w prowadzeniu gospodarstwa oraz w wychowaniu młodszego rodzeństwa. Jednocześnie pracował dorywczo w różnych zakładach.

Jesienią 1929 roku powołany został do odbycia służby wojskowej w 17. pułku ułanów w Lesznie. Tu ukończył szkołę podoficerską i został awansowany do stopnia kaprała. Przez trzy lata pozostawał w tej jednostce w charakterze podoficera nadterminowego. Po powrocie do domu w 1934 roku podejmował rozmaite prace. Od stycznia 1938 roku zatrudniony w wójtostwie w Gostyniu jako kierownik robót drogowych.

28 sierpnia 1939 roku zmobilizowano go do 2. pułku artylerii ciężkiej. Brał udział w kampanii wrześniowej. Od 20 września 1939 roku do lipca 1941 roku przebywał w niewoli radzieckiej. W sierpniu 1941 roku wstąpił do tworzącej się armii generała Władysława Andersa. Z II Korpusem przeszedł cały szlak bojowy. 11 listopada 1941 roku otrzymał awans do stopnia plutonowego, a 21 marca 1944 roku mianowano go sierżantem 12 pułku ułanów. Brał udział w bitwie o Monte Cassino. W walkach pod Ankoną 3 lipca 1944 roku został ciężko ranny. Przebywał w szpitalu wojskowym we Włoszech, a następnie, do września 1946 roku, w Anglii. Po leczeniu skierowany został do Domu Ozdrowieńców nr 4.

W czerwcu 1948 roku powrócił do kraju. Włączył się do pracy społecznej. W 1958 roku został wybrany radnym gromadzkim w Gostyniu. W tym samym roku mieszkańcy Stankowa powierzyli mu funkcję sołtysa. Był opiekunem społecznym w tej wiosce i pracował w różnych organizacjach. W grudniu 1967 roku z powodu złego stanu zdrowia zrezygnował z funkcji sołtysa. W Stankowie mieszkał do końca życia.

Zmarł 22 maja 1987 roku. Pochowany na cmentarzu parafialnym w Lubiniu.

Posiadał odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Walecznych, Brytyjski Medal Wojenny, Gwiazdę Italii, Gwiazdę za Wojnę 1939-1945, Medal Zwycięstwa i Wolności 1945, Medal za Udział w Wojnie Obronnej 1939, Odznakę Grunwaldzką, Odznakę za rany, Odznakę 3. Dywizji Strzelców Karpackich, Odznakę 1000-lecia, Odznakę Zasłużony Opiekun Społeczny.